

EXPUNERE DE MOTIVE

Cooperarea transfrontalieră, inclusiv în forme instituționale, constituie o manifestare specifică a procesului de colaborare și integrare europeană din ultimele decenii.

În prezent, în Europa există peste 70 de cooperări transfrontaliere, la care participă mai mult de 235 de unități administrative-teritoriale, aparținând statelor membre ale Consiliului European.

Pornind de la principalul său scop, acela de a realiza o legătură cât mai strânsă între membrii săi și de a promova cooperarea între aceștia, Consiliul European a considerat că una dintre căile cele mai utile și eficiente o constituie cooperarea colectivităților sau autorităților teritoriale frontaliere în probleme cum ar fi dezvoltarea regională, urbană și rurală, protecția mediului înconjurător, ameliorarea infrastructurilor și serviciilor oferite cetățenilor, întrajutorarea în caz de calamități.

În acest scop, la Madrid, la 21 mai 1980, a fost adoptată Convenția-cadru europeană privind cooperarea transfrontalieră a colectivităților și autorităților teritoriale. România a semnat Convenția la 27 februarie 1996.

Până în prezent, la Convenția-cadru sunt părți 20 de state. Întrucât, potrivit art.9 paragraful 2, Convenția a intrat în vigoare la data de 22.XII.1981, ca urmare a depunerii a 4 instrumente de ratificare, România, deși semnatară, are posibilitatea de a participa la această Convenție prin aderare.

Potrivit Convenției-cadru, cooperarea transfrontalieră facilitează crearea legăturilor directe dintre comunități și autorități locale, aflate de o parte și de alta a frontierei, în virtutea competențelor conferite de legislația națională.

Cooperarea instituită prin Convenție este expresia preocupărilor de a găsi modalități cât mai potrivite pentru încurajarea

relațiilor de bună vecinătate și respect reciproc la un nivel cât mai apropiat de cetățean, fiind complementare eforturilor de promovare a încrederii reciproce și cooperării, la nivel inter-guvernamental.

Menționăm că până în prezent au fost stabilite relații de cooperare transfrontalieră între comunități sau autorități aparținând Austriei și Republicii Cehe, Austriei și Germaniei, Austriei și Ungariei, Austriei și Italiei, Belgiei și Franței, Belgiei și Olandei, Belgiei și Germaniei, Republicii Cehe și Poloniei, Republicii Cehe și Germaniei, Ungariei și Slovaciei.

Prin participarea la Convenția-cadru, fiecare Parte Contractant se angajează să faciliteze și să promoveze cooperarea transfrontalieră între colectivitățile sau autoritățile teritoriale depinzând de jurisdicția sa, străduindu-se să promoveze încheierea de acorduri și aranjamente necesare acestui scop, cu respectarea dispozițiilor constituționale proprii fiecărui stat.

În sensul articolului 2 paragraful 1 al Convenției-cadru este considerată ca fiind cooperare transfrontalieră orice concertare care vizează întărirea și dezvoltarea raporturilor de vecinătate între colectivități sau autorități teritoriale ce depind de două sau mai multe Părți Contractante, precum și încheierea de acorduri sau înțelegeri în acest scop.

În acest context există o anumită preocupare de a controla și localiza la anumite zone această formă de cooperare care nu trebuie să depășească ceea ce, în mod logic, se înțelege prin zonele de frontieră/zone limitrofe frontierei având o lățime de 25 de kilometri.

Ținând seama de problemele specifice României, cât și de experiența altor state (Franța, Italia), apreciem ca în proiectul de ordonanță să se includă în art.2 un alineat distinct, având următoarea redactare:

a) România declară că aplicarea Convenției-cadru europene privind cooperarea transfrontalieră a colectivităților sau autorităților teritoriale menționată la art.1 se subordonează încheierii unor acorduri interstatale, iar zona de aplicare a prevederilor privind cooperarea transfrontalieră se poate extinde până la 25 km de la frontiera română, afară de cazurile în care este vorba de județele limitrofe.

Potrivit art.2 paragraful 2 din Convenția-cadru, prin expresi colectivități locale sau autorități locale se înțeleg "comunitățile autoritățile sau organismele care exercită atribuții locale sau regionale și considerate ca atare de dreptul intern al fiecărui stat".

Cu ocazia ratificării/aderării, unele state participante au precizat prin declarații ce se înțelege prin expresia mai sus amintită (Finlanda, Italia, Ungaria și Suedia).

În acest context apreciem necesar ca și România să facă o declarație similară prin care să se precizeze care sunt colectivitățile, autoritățile sau organismele desemnate să exercite funcțiile regionale potrivit legislației interne.

În consecință, proiectul de Ordonanță, în cadrul art.2, conține următoarea declarație:

b) România declară că, în sensul prevederilor art.2 paragraful 2 din Convenția-cadru europeană privind cooperarea transfrontalieră a colectivităților sau autorităților teritoriale, colectivitățile, autoritățile sau organismele desemnate să exercite funcțiile regionale sunt, potrivit legislației în vigoare, Consiliile județene și consiliile locale.

Angajarea statelor în structuri de cooperare transfrontalieră este expresia dorinței de a depăși prejudecățile moștenite de populațiile care locuiesc în zonele de frontieră, prin concentrarea eforturilor comune asupra rezolvării problemelor specifice zonelor naționale periferice și prin promovarea unor programe comune de natură a determina creșterea și dezvoltarea economică și îmbunătățirea standardelor de viață.

Ratificarea Convenției-cadru europene privind cooperarea transfrontalieră a colectivităților sau autorităților teritoriale este o continuare firească a procesului de descentralizare și creștere a autonomiei administrative locale, a recentelor inițiative legislative adoptate de Guvern, inclusiv prin aprobarea proiectelor de lege privind zonele defavorizate și cooperarea regională.

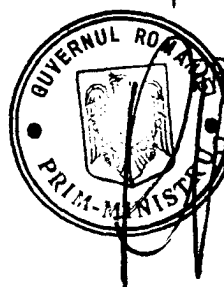
Schimbarea de atitudine la nivel guvernamental și evoluția mentalităților politice românești permit integrarea României în acest proces, iar inițiativele recente privind participarea unităților administrativ-teritoriale românești la structuri de cooperare transfrontalieră confirmă schimbările produse.

Semnificativ, în acest sens, este interesul pe care comunitățile locale respective ale României și Ucrainei (care a aderat la Convenție) îl manifestă în domeniul transfrontalier, domeniu în care s-au conturat, deja, două euroregiuni, la care participă și Republica Moldova (care a semnat Convenția), respectiv Prutul Superior și Dunărea de Jos.

Cooperarea transfrontalieră va trebui să ocupe locul cuvenit în cadrul strategiei de pregătire a României pentru aderarea la Uniunea Europeană, urmând să se decidă, în funcție de interesele specifice, formele de cooperare transfrontalieră care să se dezvolte cu statele din regiune.

Față de cele de mai sus, considerăm că dispozițiile Convenției-cadru europene privind cooperarea transfrontalieră a colectivităților sau autorităților teritoriale sunt în ansamblul lor în concordanță cu Constituția, legislația și practica convențională a României și, în consecință, considerăm necesar ca țara noastră să adere la această Convenție.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat, în vederea aprobării Ordonanței Guvernului pentru ratificarea de către România a Convenției-cadru europene privind cooperarea transfrontalieră a colectivităților sau autorităților teritoriale, adoptată la Madrid, la 21 mai 1980, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU,
Ion Iliescu